

Dag Daniš: Vojenská mobilizácia - v Európe sa pripravuje vojna - Lengvarský verzus Matovič - Australian Open

- CZ24 News | 21. ledna 2022

1. Vojenská mobilizácia

Začneme správami, ktoré sú pre nás Európanov mimoriadne znepokojujúce. Hrozba vojny v Európe - na Ukrajine - sa ďalej stupňuje. Medzi najaktívnejšími vojnovými jastrabmi nie sú štáty európskeho kontinentu (pochopiteľne), ale Spojené štáty, Kanada, Británia. A, samozrejme, Rusko.

Spojené štáty dodávajú na Ukrajinu zbrane a vojenských inštruktorov. Kanada údajne poslala na Ukrajinu [špeciálne jednotky](#). Británia vyslala do Kyjeva dve transportné lietadlá s ľahkými raketami.

Na druhej strane: Rusi z Ukrajiny sťahujú rodiny diplomatov. A varujú, že vyzbrojovanie Ukrajiny v réžii krajín NATO považujú za neprijateľné.

Pokiaľ ide o kľúčové štáty EÚ, tie sú zdržanlivé. Britské lietadlá so zbraňami pre Ukrajinu sa museli vyhnúť [nemeckému vzdušnému priestoru](#). Nemci sa dlhodobo odmietajú zapájať do dodávok zbraní pre Kyjev. Minulý rok tiež blokovali programy NATO zamerané na tento účel. A dlhodobo odmietajú rozširovanie NATO ďalej na východ.

Nemecká šéfka diplomacie odletela na rokovania do Moskvy. Vyhlásila, že stabilné vzťahy medzi Moskvou a Berlínom nemajú alternatívu.

Problém je v tom, že nemecký dosah na bezpečnostnú architektúru Európy je okrajový. Hlavné slovo majú Spojené štáty a Británia. Ich diplomacia a bezpečnostná politika je už tradične zameraná na krotenie Nemecka (stále tam pôsobia desiatky tisíc amerických vojakov) a izoláciu Ruska.

Z pohľadu európskeho kontinentu - a európskeho záujmu - by bola vojna na Ukrajine a následné ostré obchodné a energetické sankcie proti Rusku čiernym scenárom. Stupňovanie konfliktu by ohrozilo stabilitu a prosperitu v Európe. Inflačné riziká (predražovanie energií) by boli násobne vyššie ako dnes.

Z pohľadu Spojených štátov a Británie je to presne naopak. Vojenský konflikt na Ukrajine a obchodná vojna EÚ - Rusko by držali Európu rozdelenú, oslabenú a závislú od náhradných (a výrazne drahších) dodávok energií západnými trasami.

Otázka znie, či budú krajiny západnej európy dostatočne silné na to, aby dokázali vojne v Európe zabrániť.

Západná (anglosaská) propaganda tvrdí, že vojenská nervozita NATO je prirodzená, pretože Rusko sústredilo dvesto kilometrov od ukrajinských hraníc desiatky tisíc vojakov.

Je to skvelý argument. Pretože ak ho prijmem, vysvetľuje aj nervozitu Rusov. Na Ukrajinu prúdia nielen americké a britské zbrane, ale aj západní vojaci. V roku 2022 má byť na Ukrajine deväť [medzinárodných vojenských cvičení](#) s celkovou účasťou desiatok tisíc vojakov. Dodajme, že dvesto kilometrov od ruských hraníc.

I najmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Na tejto hre je ťažko pochopiteľná politika slovenskej vlády. Keďže hrozí vojenský konflikt u nášho suseda a s vážnymi následkami na stabilitu a prosperitu východnej Európy, slovenská diplomacia by mala naplno pracovať ako sprostredkovateľ medzi Ukrajinou a Ruskom. A následne medzi spojeneckými krajinami v EÚ a NATO. V súlade s tým, o čo sa pokúša nemecká diplomacia.

Namiesto toho sa slovenskí ministri poslušne rozbiehajú do vojenskej dohody do Spojenými štátmi. A do záväzkov, ktoré majú zo Slovenska urobiť vojenský koridor v správe amerických ozbrojených síl.

2. Spočítaní

Výsledky sčítania obyvateľov vyzerajú celkom dobre.

Polemiky medzi kresťanmi a ateistami, ktoré zaplavili sociálne siete, si ponecháme na iné príležitosti. Duchovné a náboženské témy sú dôležité, no z pohľadu budúcnosti štátu a spoločenstva, ktoré ho tvorí, sú tu aj iné dôležité faktory.

História nás učí, že najstabilnejšie a najbezpečnejšie krajiny sú tie, ktoré majú pevné jadro, resp. tie, kde dominantnú časť obyvateľov tvorí skupina so spoločnou identitou. V Európe sú to spravidla národné štáty v ich prirodzených hraniciach. Ich zjednocujúcim prvkom je jazyk a nacionalizmus (v pôvodnom, pozitívnom význame tohto slova).

Dobre fungovať môžu aj viacnárodné federácie, ak integrujú príbuzné národy alebo národy so spoločnou históriou a kultúrou (Švajčiarska konfederácia, Spojené kráľovstvo).

Naopak, v krajinách, kde pevné jadro so spoločnou identitou chýba alebo kde rastú importované menšiny s jazykovou a kultúrnou bariérou, hrozia vnútorné konflikty. Alebo premnožené getá, ktorým sa väčšina ľudí oblúkom vyhýba.

Slovensko aj po najnovšom sčítaní obyvateľov patrí k štátom, kde je väčšinová identita jasná. Operačným systémom, v ktorom spoľahlivo fungujeme (a v ktorom sa občasne pohádame), je slovenský jazyk. Ako materinský jazyk ho uvádza [82 percent ľudí](#). Podiel ľudí, ktorí sa hlásia k slovenskej národnosti, stúpa. Potvrďuje sa, že Slovenská republika nie je nijaký „umelý konštrukt“, ale normálny národný štát.

Prevládajúcim vyznaním je stále kresťanské náboženstvo. Maďarská menšina je plne integrovaná. Skupiny, ktoré nepocitujú lojalitu k Slovenskej republike a preferovali by iný štátny útvar, sú štatisticky aj politicky celkom bezvýznamné.

Sčítanie neprinieslo nijaké nepríjemné prekvapenia ani varovné trendy.

Trochu iným problémom je, že čoraz väčšia časť slovenských elít je čoraz menej previazaná s domácim, slovenským prostredím. A s jeho koreňmi. Platí to aj o niektorých „lídroch“, pri ktorých je

silne otázne, či reprezentujú (zastupujú) Slovensko a slovenské záujmy. Alebo sú celkom inde... V slovenskom verejnom priestore nájdete tony amerických aj ruských trollů - a len zopár vlastenců so suverénnym uvažovaním.

Tento vážny problém nevie zmapovať nijaké sčítanie obyvateľů. A jeho riešenie bude zložité. Ale o tom inokedy.

3. Lengvarský verzus Matovič

Lengvarský a Kolíková sa pochválili, že sú hotoví s právnou analýzou k povinnému očkovaniu proti kovidu. Očkovacia povinnosť sa má týkať vekových skupín (seniorů) a špecifických profesií.

Dobrou správou je, že väčšina strán už povinné očkovanie odmieta. Proti je Matovič, Sulíkova SaS, Boris Kollár.

Ešte lepšou správou je to, že obrat vidieť aj vo svete. [Americký Najvyšší súd](#) zablokoval plány progresívců na očkovaciu povinnosť vo firmách. [V amerických médiách](#) silnejú hlasy za odchod poradcu prezidenta, tvorca pandemických opatrení a vakcinačného fanatika Anthonyho Fauciho. Okrem iného aj pre [nevysvetlené investície](#) v objeme 10 miliónů dolárov.

EMA varuje, že [frekventované očkovanie](#) môže poškodiť (oslabiť) imunitu a radí s boosterovými dávkami pribrzdiť. Vedci trpezlivo opakujú, že program očkovania sa má zamerať na najzraniteľnejšie skupiny, nie na mladých.

Kampaň za plošné očkovanie už beží len na politický a mediálny pohon. Treba však priznať, že ten bol, je a istý čas ešte bude rozhodujúci. Macron hlása, že sústavou zákazů chce uštváť neočkovaných. Rakúska vláda sa stále nevzdala plánů na povinné plošné očkovanie (len ich pod tlakom protestů odsúva). V Grécku a Taliansku zavádzajú pokuty pre neočkovaných.

Tieto absurdné pravidlá zrejme spôsobia viac škody ako úžitku a časom skolabujú.

Je predsa zvrátené, aby niekomu lekár neodporučil tretiu či štvrtú dávku (po prekonaní kovidu alebo pre zápalové riziká spojené s vakcínami), no ten aj tak nastaví rameno. Lebo to pod hrozbou pokuty prikazujú politické authority.

4. Australian Open

Pamätným príkladom pandemických absurdností ostane Austrália a špeciálny turnaj pre očkovaných športovcov s logom Australian Open.

Djokovičovi sa stalo to isté, čo sme opísali vyššie. Lekár mu neodporučil očkovanie a uviedol medicínske (celiatické) dôvody. Dve nezávislé austrálske zdravotné komisie to preskúmali a zhodne dospeli k záverom, že Djokovič si môže uplatniť výnimku z očkovacej povinnosti. Nakoniec sa po incidente s imigračnými úradmi Djokoviča zastal aj sudca. Rozhodol, že neporušil imigračné ani pandemické pravidlá a jeho víza sú platné.

Nepomohlo.

Austrálsky minister vnútra využil svoju mimoriadnu právomoc a rozhodnutie sudcu prelomil. Politicky. Djokoviča vykázali z Austrálie. Zdôvodnili to obavami o verejný poriadok.

Nasledovalo odvolanie Djokoviča. Neúspešné. No cenné. Dozvedeli sme sa, ako vyzerala právna argumentácia austrálskej vlády. Jej hlavný argument bol, že Djokovičove protiočkovacie [názory sú](#)

[nebezpečné.](#)

Teda: ak náhodou vyhlásite, že mladý športovec, ktorý prekonal covid a ktorému lekár neodporúča vakcínu, by sa nemusel očkovať, tak šírite nebezpečné názory. Nie podľa vedcov. Tí by sa pod takúto hlúposť nikdy nepodpísali. Podľa politických autorít.

Djokovič sa vlastne previnil len tým, že sa nepodriadil. Mohol sa predsa, hoci aj v rozpore s presvedčením a radou lekára, zaočkovať. Aby mal pokoj. Alebo si mohol vybaviť – ako mnohé z celebrit – očkovací preukaz aj bez vakcíny. Prípadne si mohol uplatniť medicínsku výnimku a byť ticho, aby nehrozil rozruch (takto to urobil na amerických turnajoch). Djokovič si vybral najťažšiu cestu: uplatnil si v súlade s pravidlami výnimku a verejne priznal, že nie je zaočkovaný.

A odpálil tým medzinárodný politický hon na neočkovaných športovcov.

Po Austrálii sa zmobilizovalo aj Francúzsko, ktoré pôvodne dovoľovalo, aby na French Open nastúpili aj neočkovaní tenisti. Vláda pritvrdila a avizuje, že turnaj bude len pre očkovaných.

Najnovšie je pod tlakom pandemickej internacionály aj Wimbledon.

Djokovičov prípad je síce nešťastný, ale v niečom užitočný. Pomáha ukazovať, že v očkovacej kampani zameranej na mladých a na športovcov už nejde o vedu ani o medicínu, ale o boostovanie poslušnosti.

AUTOR: Dag Daniš

[ZDROJ](#)